

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 8	Utgitt 24 februar.	1913
-------	--------------------	------

Kongelig resolution.

21 febr.

av 21 februar.

I henhold til § 15 i lov om tilsyn med pleiebarn m. v. av 29 april 1905 bestemmes efter derom av Raade herredsstyre indgit andragende, at nævnte lovs §§ 1—9 skal komme til anvendelse i Raade herred i Smaalene amt.

Kongelig resolution

21 febr.

av 21 februar.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sygdomme av 8 mai 1900 meddeles approbation paa den av herredsstyret for Varteigs herred i Smaalene amt under 16 oktober 1912 fattede beslutning om almindelige forskrifter med hensyn til sundhetsvæsenet inden herredet samt om ordningen av meddelelsespligten, naar en tuberkuløs syk forandrer bopæl, dog med et par forandringer.

Den approberte beslutning er saalydende:

§ 1. Beboelseshus, som herefter opføres eller flyttes, skal sættes paa tør og vel avgrøftet grund, hvorfra matjorden er ført bort.

Grundmuren skal være tæt og, hvor der ikke er kjelder, forsynt med mindst 2 trækul, og den maa ha en mindehøide av 30 cm. Undtagelsesvis, naar der er synlig fjeldgrund, kan lavmaalet sættes til 15 cm.

§ 2. Ethvert til beboelse bestemt værelse, som herefter indredes fra nyt av, skal ha en høide av mindst 2,50 m. fra gulv til loft og være forsynt med mindst 1 opslagsvindu.

21 febr. Et saadant vindu skal anskaffes ogsaa i ældre beboelsesrum inden 6 maaneder efter disse vedtægters approbation.

§ 3. Gulvet i nederste stokverk skal være dobbelt med et mellemlag av en hensigtsmæssig tør fyld.

§ 4. I beboelseshus maa ikke kokeovn benyttes, medmindre der er anbragt en indretning til at opfange og bortlede den ved kokningen opstaaede damp.

§ 5. Helseraadet kan forby beboelse av hus eller værelse, der av mangel paa lys eller luft eller ved fugtighet, urenlighet eller overfyldning av mennesker befindes at være skadelige for sundheten, indtil manglene er avhjulpet.

§ 6. Paa veier og i mellemrummene mellem husene og paa gaardspladsene maa der ikke ophopes søppel eller anden urenlighet; men de maa til enhver tid holdes rene og lugtfri. Hvor forholdene er eller begynner at bli bymæssige, kan der paabydes anvendelse av søppelkasse. Hvilke steder ansees som bymæssige, avgjøres av helseraadet.

§ 7. Stald og fjøs, grisehus og lignende, som herefter opføres, skal være mindst 5 m. fjernet fra vaaningshus og fra ethvert rum, som benyttes til tilberedelsessted eller opbevaringssted for matvarer og saa langt fra naboeiendom, at denne ikke generes i sanitær henseende.

Hvor forholdene er eller begynner at bli bymæssige, gjælder ikke ovenstaaende bestemmelse, men stald og fjøs, grisehus og lignende maa ikke ha væg eller tak fælles med vaaningshus, matbod eller tilberedelsessted for matvarer.

§ 8. Til ethvert vaaningshus eller for hver opsitter paa en gaard og paa steder, hvor der jevnlig samles et større antal mennesker, skal der være et privet, og til bygninger, der er bestemt til beboelse eller ophold for et større antal mennesker, skal der være et privet for hver 20 mennesker, der kan antages at benytte samme.

Privetet maa ikke ha væg eller tak fælles med vaaningshus eller matbod, heller ikke ha avsig til nogen saadan bygning eller til offentlig befærdet vei eller til indtak for matvand eller drikkevand.

Det skal derhos anbringes saaledes, at det ikke volder nabo sanitære ulemper.

Det skal tømmes saa ofte, at overfyldning ikke finder sted, og der skal ved hensigtsmæssige strømidler sørges for, at der opstaar saa liten stank som mulig.

Hvor forholdene er eller begynner at bli bymæssige, skal der ved nybygninger, og hvor helseraadet forlanger det, tillike ved ældre bebyggelse istandbringes tætte, murede binger eller tætte avskjæringer til at opta urin og ekskrementer fra dyr og mennesker. Saadanne binger skal ha en avstand av 1,5 m. fra naboeiendom, gate eller vei.

§ 9. Medfører næringsbruk eller bedrifter sundhetsskade- 21 febr.
lig stank, utdunstninger eller forurensninger, skal vedkommende
eier eller bruker være forpliktet til at rette sig efter de bestem-
melser, som helseraadet paalægger til fjernelse av ulemperne.

§ 10. Gjødningssstoffe eller ildelugtende avfald fra hus-
holdninger maa ikke henkastes i dyngge eller kompost nærmere
vaaningshus end 5 m., og der maa ikke være avsig fra den til
steder, hvorfra matvand eller drikkevand hentes, eller til vaa-
ningshus, matbod, nabo eller vei.

Saadanne ansamlinger skal dækkes med jord.

§ 11. Brønder eller vandbeholdere, hvorfra mat- eller
drikkevand tages, skal holdes fri for forurensninger av ethvert
slags, saasom ved tilsig, vask osv. Det samme gjelder bæk
eller elv, hvorfra matvand eller drikkevand tages.

§ 12. Helseraadet kan forby salg av bedærvede eller
sundhetsskadelige føde- og drikkevarer samt av bruksgjenstande,
der kan medføre skade for sundheten derved, at de inneholder
giftige bestanddele, og i fornødent fald paaby deres tilintet-
gjørelse.

Helseraadet er berettiget til at faa utlevert de til under-
søkelsen nødvendige prøver.

§ 13. Slagterier og pøsemakerier skal — naar helseraa-
det bestemmer det — være forsynt med vandtæt gulv av mursten
eller beton, og vegger og tak skal være tette, glatte og oljemalt.

Størst mulig renlighet skal iagttages, og alt avfald skal hver
dag fjernes. Det er ikke tillatt at indrette binger under
slagteriet.

§ 14. Det er forbudt at sælge nærings- og nydelsesmid-
ler, som for konservering eller av andre grunde er tilsat stoffe,
som er skadelige for sundheten, eller som kan skjule, at varen
er bedærvet.

§ 15. Utsalgssteder, tilberedningssteder og opbevarings-
steder for matvarer, saasom kjøt, fisk, melk, brød osv., som
skal selges, skal stedse holdes rene og godt utluftet og maa
ikke benyttes til soverum eller til kjøkken. De nævnte varer
maa av de handlende ikke opbevares sammen med varer, som
kan gi dem usmak.

§ 16. Naar en av tuberkulose i smitsom form lidende
person forandrer bopæl, skal skriftlig anmeldelse om flytningen
sendes helseraadets formand av den, fra hvem den syke flytter.

§ 17. Avvikelser fra ovenstaaende vedtægter kan under
særegne omstændigheter tilstedes med helseraadets tilladelse.

§ 18. Det paahviler helseraadets medlemmer at paase disse
vedtægter overholdt og i tilfælde av overtrædelse at gjøre an-
meldelse til helseraadets formand, som i fornødent fald skal
foranledige overtrædelsen paatalt efter loven.

21 febr.

Kongelig resolution

av 21 februar.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sygdomme av 8 mai 1900 meddeles approbation paa nedenstaaende av herredsstyret for Rødønes herred i Smaalenene amt under 28 september 1912 fattede beslutning om almindelige forskrifter med hensyn til sundhetsvæsenet inden herredet samt om ordningen av meddelelsespligten, naar en tuberkuløs syk forandrer bopæl:

§ 1. Enhver, som har til hensigt at flytte eller at opføre nye husebygninger, skal være pliktig til at gjøre anmeldelse herom til nærmestboende medlem av helseraadet, som har at gjøre ham bekjent med følgende forskrifter:

- a. Avstanden mellem vaaningshus og uthusbygning, — stald, fjøs, grisehus eller vandhus — skal være mindst 10 m.
- b. Uthusbygningen maa lægges saaledes, at der derfra ikke sker tilsig til tun, vaaningshus eller til steder, hvor mat- og drikkevand tages.
- c. Den grund, hvorpaa vaaningshus opføres, skal være tør eller vel avgrøftet og al matjord fjernet.
- d. Bygningen maa hvile paa en forsvarlig grundmur av sten eller beton av mindst 30 cm. høide over jorden.
- e. Ethvert beboelsesværelse skal ha en høide av mindst 2,25 m, i I etage og 2,10 m. i II etage og være forsynt med vinduer av passende størrelse, hvorav mindst ét maa kunne aapnes.
- f. Gulvet i nederste stokverk maa gjøres forsvarlig tèt og trækfrit.

§ 2. Hvor kokeovn benyttes i beboelsesrum, maa den forsynes med indretning til at opfange og bortlede damp.

§ 3. Ingen husdyr maa ha stadig tilhold i eller under vaaningshus.

§ 4. Til ethvert bosted skal der være et vandhus, som ikke maa ligge nærmere alfarvei end 10 m. Hvor denne avstand ikke kan opnaaes, maa vandhuset forsynes med tèt beholder, og indholdet maa jevnlig overstrøes med muldjord eller andet, saa stank undgaaes. Beholderen maa tømmes saa ofte, at indholdet ikke flyter over.

§ 5. Ildelugtende avfald og anden urenlighet fra husene maa henbringes til et sted, hvorfra der ikke er tilsig til vaaningshus eller steder, hvor matvand og drikkevand tages.

§ 6. I brønd eller opkomme, hvor mat- og drikkevand tages, maa ikke foretages klædesvask eller andet, som kan forurense vandet.

§ 7. Findes bebodd hus eller forsamlingsrum at være 21 febr. skadelig for sundheten paa grund av mangel paa lys eller luft ved overfyldning av mennesker eller paa grund av fugtighet, urenlighet eller lignende, kan helseraadet forby husets eller rummets benyttelse, indtil de forefundne mangler er rettet.

§ 8. Helseraadet kan forby salg av levnetsmidler, som er bedærvet eller skadelige for sundheten, og er for den i saa henseende fornødne kontrol berettiget til at fordre prøve utlevert. Det samme gjelder ogsaa andre gjenstande, som ved at indeholde giftige bestanddele kan bli farlige for sundheten.

§ 9. Naar en tuberkuløs syk forandrer bopæl, skal anmeldelse derom ske til helseraadets ordfører. Anmeldelsespligten paahviler saavel den husvert hvorfra, som den husvert hvortil vedkommende tuberkuløse flytter. For tjenestefolk paahviler anmeldelsespligten vedkommende husbond.

§ 10. Helseraadets medlemmer har at paase overholdelsen av disse forskrifter og i tilfælde av overtrædelse tilholde vedkommende at rette paa det forsømte inden en rimelig frist. Hjælper ikke dette, indberettes saken til helseraadets formand, som i fornødent fald bevirker overtrædelsen paatalt.

§ 11. Hvor særegne forhold gjør det paakrævet, kan helseraadet paa ansøknings indrømme avvikelser fra disse forskrifter.

§ 12. Et eksemplar av nærværende forskrifter skal findes i hvert hus samt være opslaat paa iøinefaldende steder inden herredet.

Kongelig resolution

av 21 februar

21 febr.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbation paa nedestaaende av herredsstyret for Aamots herred i Hedemarkens amt under 11 november 1912 fattede beslutning om forandring av litr. A i det ved kongelig resolution av 1 april 1909 approberte tillæg til herredets sundhetsforskrifter:

Skogskoier, der opføres av tømmer, skal laftes og forsynes med mindst 5 cm.s meddrag og jordtak av mindst 10 cm.s tykkelse, helst paa underlag av næver.

Koier uten meddrag og jordtak, opført før disse bestemmelers ikrafttræden, skal — forsaavidt de beboes efter 1 november — forsynes med jordtak, likesom væggene forsvarlig

21 febr. tættes med et moselag mellem stokkene, hvilket moselag fastholdes med en paaspikret raje e. l.

Koier, hvori anbringes ovn eller komfyr, skal forsynes med vindu samt tilstrækkelig luftventilation i taket.

21 febr.

Kongelig resolution

av 21 februar.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbation paa nedenstaaende av herredsstyret for Ivelands herred i Nedenes amt under 5 oktober 1912 fattede beslutning om forskrifter til forebygging av ondartede smitsomme sygdommes utbredelse:

§ 1. Ved optræden av sygdomstilfælde, som der kan være grund til at tro er av ondartet smitsom beskaffenhet, skal den husbonde eller husfar, som har at gjøre anmeldelse derom overensstemmende med § 14 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860, tillike straks dra omsorg for betryggende avsondring, saavidt som omstændighetene tillater.

Avsondringen maa omfatte ikke alene den syke selv, men ogsaa den eller dem, der pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre bruksgjenstande, som de benytter, eller som den syke har benyttet de nærmeste dage forut for sygdommens utbrud.

Fødevarer maa ikke opbevares i det rum, hvor den syke opholder sig.

§ 2. Indtil læge er kommet tilstede og har meddelt nærmere forskrifter, maa samkvem mellem det sted, hvor sygdommen er optraadt og andre steder, indskrænkes til det mindst mulige. Navnlig maa personer, der hører til samme husstand som den syke, ikke uden nødvendighet delta i møter eller sammenkomster av et større antal mennesker. Uvedkommende personer maa ikke tilstedes adgang til det rum, hvor den syke opholder sig.

Sammenkomster i selskabelig eller andet øiemed, der ikke er uopsættelig, maa ikke avholdes i det smittede hus eller paa dets gaardsplads.

§ 3. Naar læge er kommet tilstede, kan han foreløbig træffe de anordninger og forføininger med hensyn til avsondring av den syke og hans omgivelser og med hensyn til rensning av sykeværelset og de under sygdommen benyttede gjenstande, som sygdommens beskaffenhet paakræver og omstændighetene tillater.

Det maa overlates til lægens skjøn efter omstændighetene at meddele forskriftene i skriftlig form. De maa i hvert fald nøie efterkommes og er gjældende, indtil de tilbakekaldes av lægen selv eller ophæves av sundhetskommisjonen eller dens ordfører.

§ 4. Forsaavidt der leveres melk eller andre fødemidler til salg fra det sted, hvor sygdommen er optraadt, maa dette ophøre, indtil tilladelse er meddelt av den tilkaldte læge.

§ 5. Barn fra den husstand, hvor sygdommen er optraadt, maa ikke søke skole, forinden tilladelse er meddelt av den tilkaldte læge. Forsaavidt sygdommen optræder i lærerens husstand, og han bor i samme hus, hvor skolen holdes, maa denne lukkes, indtil lægen har avgitt nærmere bestemmelse.

§ 6. Saasnart meddelelse om de indtrufne sygdomstilfælde og de i anledning av samme trufne forføininger er indløpet til sundhetskommisjonenens ordfører, har denne at træffe de videre forføininger, som efter tilfældets beskaffenhet er fornødne.

§ 7. Overtrædelse av bestemmelserne i foranstaaende §§ eller av de med hjemmel av samme givne forskrifter straffes efter den til enhver tid gjældende lovgivning.

Kongelig resolution

av 21 februar.

21 febr.

Der fastsættes straf av bøter for overtrædelse av følgende — i medhold av lov angaaende indskrænkning i bruken av redskaper til fiskeri i saltvandsfjorde av 5 juni 1869 og lov om samme emne av 28 april 1888, begges § 1, utfærdigede kongelige resolutioner jfr. straffelovens § 339,2:

Kongelig resolution av 17 december 1870 angaaende bruk av fiskeredskaper i Levangersundet m. v.

Kongelig resolution av 5 april 1873 jfr. kongelig resolution av 18 mars 1870, angaaende vadfisket inden visse distrikter av Akerhus, Smaalenene, Buskerud og Jarlsberg og Larviks amter.

Kongelig resolution av 15 juni 1882 angaaende vadfisket indenfor Drøbak.

Kongelig resolution av 19 mai 1883 angaaende fiskeriet i visse dele av Hortensundet.

Kongelig resolution av 14 november 1885 angaaende fiskeriet inden visse distrikter av Smaalenene amt.

Kongelig resolution av 4 februar 1886 angaaende fiskeriet i Langesundsfjorden og dens arme.

21 febr. Kongelig resolution av 27 januar 1887 angaaende fiskeriet inden visse distrikter av Akershus og Buskeruds amter.

Kongelig resolution av 29 oktober 1888 om fiskeriregler for Svelviks ladested og Strømmens herred utenfor Svelvik.

Kongelig resolution av 22 december 1888 om regler for vadfisket ved Nedenes amts kyststrækning — undtagen Høvaags herred.

Kongelig resolution av 25 mai 1889 om fiskeriregler for Sande herred i Jarlsberg og Larviks amt.

Kongelig resolution av 21 august 1889 om regler for vadfisket i Larviks bykommune samt i Sandeherreds, Tjøllings, Fredriksverns og Brunlanes herreder.

Kongelig resolution av 8 oktober 1889 om forbud mot bruk av aalenøter i visse fjorde i Høvaags herred, Nedenes amt.

Kongelig resolution av 21 mars 1890 om forbud mot bruk av kastenøter under en viss maskevidde i Sørranen fjord og Nordranen fjord inden Hemnes herred, Nordlands amt.

Kongelig resolution av 23 januar 1893 om forbud mot vadfiske paa kysten av Bamle herred, Bratsbergs amt.

Kongelig resolution av 14 juni 1893 om regler angaaende fiskeriet i Kristianiafjorden indenfor Drøbak.

Kongelig resolution av 9 juni 1894 om forbud mot bruk av faststaaende bundne redskaper i Østre og Vestre Hellesund i Østre Molands herred, Nedenes amt.

Kongelig resolution av 17 april 1896 om forbud mot bruk av aalenøter i Høvaags herred, Nedenes amt.

Kongelig resolution av 16 oktober 1896 om forbud mot bruk av lyster med kunstig lys i Kristianiafjorden indenfor Drøbak.

Nærværende resolution træder i kraft straks.

Kongelig resolution

21 febr.

av 21 februar.

Den av Hollens herredsstyre under 25 januar d. a. besluttede vedtægt angaaende lukningstid for utsalgssteder i Hollens herred stadfæstes i henhold til lov av 31 mai 1900 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt forandring.

Den stadfæstede vedtægt er saalydende:

§ 1. Utsalgssteder i Hollens herred, hvor salg av varer foregaar, skal med de nedenfor angivne undtagelser holdes lukket fra kl. 8 aften til kl. 8 næste virkedags morgen.

Fra 10 til 23 december lukkes kl. 9 aften, julaften, nyt-

aarsaften, paaskeaften og pinseaften kl. 5 efterm. samt 17 mai 21 febr. kl. 2 efterm.

§ 2. Undtat fra nærværende vedtægters bestemmelser er apotek, barberere og melkehandlere, dog kun forsaavidt de ikke driver anden kjøbmandshandel.

§ 3. I lukningstiden maa kunder ikke indlates. Derimot er det tillatt da at ekspedere kunder og ordres, som er indkommet før lukningstiden.

§ 4. Overtrædelse av vedtægten straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339,2.

Kongelig resolution

21 febr.

av 21 februar.

I medhold av § 1 i lov til forebyggelse av smughandel med alkoholiske drikke av 31 juli 1912 og i overensstemmelse med ladestedet Sandnes's bystyres beslutninger i møter den 5 december 1912 og 21 januar 1913 bestemmes, at bevertning med mat eller drikke inden ladestedet Sandnes fra 14 april 1913 skal være gjenstand for bevilling.

Kongelig resolution

21 febr.

av 21 februar.

I medhold av § 1 i lov til forebyggelse av smughandel med alkoholiske drikke av 31 juli 1912 og i overensstemmelse med den av Loppens herredsstyre i møte den 10 december 1912 fattede beslutning bestemmes, at bevertning med mat eller drikke inden Loppens herred, Finmarkens amt, fra 14 april 1913 skal være gjenstand for bevilling.

Kongelig resolution

21 febr.

av 21 februar.

I medhold av § 5 i lov om innskærnkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbation paa de av herredsstyret for Ids herred, Smaalenene amt, i møte den 15 august 1912

21 febr. besluttede skogbrandsregler for herredet, dog med en enkelt forandring.

De approberte skogbrandsregler er saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende 18 brandroder:

- Rode nr. 1: Omfatter alt paa vestsiden av hovedveien fra Fredrikshalds grænse til og med Stumberg og Nokkedalen samt gaardene Sofienlund og Øberg.
- 2: Gaardene Sommero, Orød, Lilleholm, Vold, Aas, Gimming, Skonningsfos og Hjerperød til og med Storedal.
- 3: Begynder med Hov, Torp, Havstad, Prestegaarden og Ystehede samt alle paa vestsiden av disse liggende gaarder.
- 4: Storebjørnstad, Tangen, Lilledal og Klepper.
- 5: Dyene, Solberg, Stokkebro, Nordby, Vevlen, Bø, Gullund og Stumbergsætre.
- 6: Holene, Nybøle, Hafsørød og Nordgaard.
- 7: Hejer, Snekketorp, Fagerholt, Hovelsrød, Bjerge, Holt, Lund, Holmberg, Sannerød, Sannerødhaugen og Bredkas.
- 8: Skottene, Bisseberg, Liholt, Bakke og Knegterød.
- 9: Lundene, Idebøen, Buer, Folkeset og Glende.
- 10: Ellefsrød, Aannerød, Nordbakke, Torgalsbøen, Øhr og Øhrkasene.
- 11: Hagelund, Prestebakke, Kobbeldund, Volmerød, Sætre, Teigen og Bollerød.
- 12: Hallerød, Bøgerød, Bogenæs og Skjæggerød.
- 13: Kornsjø, Vigen, Finsvigen og Poulsbo.
- 14: Amundrød, Skougen, Goddagene, Bergsplads, Saugen og Braatene.
- 15: Langebraaten, Vagelen, Stegerød, Svenningsbøen, Bøen og Ende.
- 16: Rød, Golden østre, Solougsten, Berg, Braatorp, Killingrød og Gripsrød.
- 17: Kitterød, Grøvet, Ødegaarden, Signebøen og Kirkebøen.
- 18: Smedsrød, Tellesaas, Golden vestre og Berby.

§ 2. Herredsstyret vælger en brandchef med suppleant for hvert av sognene Id og Enningdalen og for hver brandrode en forstander med suppleant. De valgte er pligtige at fungere i 3 aar, men kan undslaa sig for gjenvalg saa lang tid, som de har fungert. Finder herredsstyret, at nogen av de nævnte funktionærer er uduelige eller skjødesløse i utførelsen av sit hverv, kan det naarsomhelst avskedige vedkommende og vælge ny i hans sted.

§ 3. Brandchefen har overledelsen av slukningsarbeidet 21 febr. hver i sit sogn.

Rodeforstanderen har at holde øie med, at bestemmelsen i lov om innskærnkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893 og 27 juli 1896 ikke overtrædes samt anmelde mulige overtrædelser til paatalemyndigheten.

Han har, saasnt han blir vidende om, at skogbrand er opstaat i hans kreds, at varsle brandchefen og ved utsendt budstikke eller paa anden hensigtsmæssig maate hurtigst mulig at indkalde mandskap samt begi sig til brandstedet og begynde slukningsarbeidet. Anser han det nødvendig, har han tillike at underrette de øvrige rodeforstandere for at faa indkaldt mandskap ogsaa fra disses roder. Er brandchefen ikke tilstede, fører den rodeforstander, inden hvis omraade branden er opstaat, overledelsen.

§ 4. Enhver eier av matrikulert eiendom inden herredet er i tilfælde av skogbrand pliktig til efter tilsigelse av brandchef eller rodeforstander uopholdelig at skaffe følgende mandskaper i forhold til matrikelskylden:

For eiendom fra 25 øre indtil 2 mark 1 mand

» » » over 2 mark indtil 5 mark 2 mand

» » » » 5 » » 8 » 3 »

o. s. v. i samme forhold; dog skal fra matrikulert eiendom med indtil 15 mark skyld ikke mer end 2 mand og for eiendom med større skyld ikke mer end 3 mand kunne utkommanderes paa en gang — og maa der hengaa 2 døgn, inden lignende mandskaper kræves av de samme bruk. Disse mandskaper har vedkommende eier efter brandchefens eller rodeforstanderens nærmere bestemmelser at forsyne med fornødne redskaper, saasom øks, spade, hakke eller bømme samt yde kost og betaling i et døgn. Maa mandskapene benyttes længere, betales de efter bestemmelsen om betaling i § 12. Er eieren utenbygdsboende, har han for rodeforstanderen at opgi et bekvemt sted inden herredet, hvor tilsigelse av vedkommende mandskaper kan finde sted.

§ 5. Foruten de i foregaaende § omhandlede mandskaper er enhver inden herredet bosat arbeidsfør mand, forsaavidt han ikke er hindret ved lovlig forfald, pliktig til efter tilsigelse fra brandchef eller rodeforstander at møte paa brandstedet, medhavende forhaandenværende slukningsredskaper og delta i slukningsarbeidet.

§ 6. Mandskap, som er tilsagt til slukning av skogbrand, maa ikke forlate brandstedet eller ophøre med slukningen, medmindre tilladelse er git av overlederen.

Antages ilden at være slukket, utvælger overlederen mandskaper, som efter tur skal holde vakt, indtil al fare for ildens

21 febr opblussen er forbi. Forinden mandskapene dimitteres, bør overlederen søke indhentet saavidt mulig opplysning om, hvorledes ilden er opstaat.

§ 7. Til stansning eller begrensning av skogbrand kan overlederen uten hensyn til innsigelse fra eierens eller brukerens side fælde tilstøtende skog, grave diker, nedrive gjærder, op-tænde motild og forøvrig iverksætte de til ildens slukning nødvendige forføyninger. Dog bør han, forinden der skrides til alvorligere foranstaltninger av nævnte art, saavidt tid og omstændigheter tillater det, raadføre sig med rodeforstandere eller medlemmer av herredsstyret, som maatte være tilstede.

§ 8. Enhver av herredets indvaanere, som blir vidende om, at skogbrand er opstaat, opfordres til derom snarest mulig at underrette rodeforstanderen.

§ 9. I tiden fra 1 mai til 1 september maa brandchefen og rodeforstanderne med suppleanter ikke samtidig foreta reiser utenfor herredet, medmindre de har sørget for stedfortræder, som godkjendes av ordføreren.

§ 10. Umiddelbart efter enhver skogbrand har vedkommende overleder at avgi til herredsstyret indberetning, indeholdende opplysning om ildens opkomst og utbredelse, skadens størrelse, og om hvorvidt nogen har tilsidesat de pligter, som nærværende regler paalægger samt om, hvad der forøvrig kan antages at ha interesse.

§ 11. Overlederen har at avlægge regnskap over utgiftene med slukningsarbeidet og skogbrandsreglernes gjennomførelse forøvrig.

§ 12. Brandchef og rodeforstandere erholder en godtgjørelse — første døgn undtat — av kr. 2,50 pr. døgn eller del derav, som de i stillings medfør opholder sig i marken, hvorhos de av herredsstyret kan tilstaaes erstatning for nødvendige utgifter. Mandskap, som er fremmøtt i henhold til tilsigelse efter § 5, tilstaaes en betaling av kr. 2,50 pr. døgn, som det deltar i slukningsarbeidet.

§ 13. De med nærværende reglers gjennomførelse forbundne utgifter forskytes av herredskassen mot senere utligning paa herredets skogeiendomme efter et av herredsstyret paa forhaand godkjendt forholdstal.

§ 14. Overtrædelse av nærværende regler er belagt med straf.

§ 15. Nærværende regler træder i kraft den 1 mai 1913.

§ 16. De ved kongelig resolution av 24 mars 1900 approberte skogbrandsregler for herredet ophæves fra den tid, nærværende regler træder i kraft.

Kongelig resolution

21 febr.

av 21 februar.

I medhold av § 5 i lov om innskærnkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbation paa de av herredsstyret for Eidanger herred, Bratsbergs amt, i møter den 28 mars og 2 mai 1912 fattede beslutninger vedrørende forandring av § 5 i de ved høieste resolution av 27 mai 1898 approberte skogbrandsregler for herredet, dog saaledes, at forandringen træder i kraft den 1 april 1913.

Efter den stadfæstede forandring skal § 5 lyde saaledes:

»Enhver inden herredet bosat arbeidsfør mand, som ikke har gyldig forfald, er forpligtet til efter budsendelse at indfinde sig paa brandstedet, medhavende øks, spade eller bømme og utføre, hvad brandmesteren paalægger ham.

Brandmesteren skal saavidt mulig skifte mandskap. Saa-vel brandmesteren som det opbudte mandskap kan, efter derom indgit forestilling til herredsstyret, vente sig en efter omstændighetene passende godtgjørelse, som foreløbig utredes av herredskassen, men godtgjøres denne efter utligning paa herredets skogeiendomme efter et av ligningskommissionen paa forhaand fastsat forholdstal.«

Kongelig resolution

21 febr.

av 21 februar.

I medhold av § 5 i lov om innskærnkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbation paa nedenstaaende av herredsstyret for Trysils herred, Hedemarkens amt, i møter den 16 juli og 16 december 1912 besluttede skogbrandsregler for herredet:

§ 1. Herredet inddeles i følgende brandkredser:

1. Eltedalen nord og vestover til Aamots grænse og sydover til Brøa samt Elvdalen ovenfor Jordet.
2. Flendalen og Vestre Grøna sydover til Mellemriksveien samt Elvdalen mellem Nyberg og Jordet.
3. Lørdalen og Østre Grøna sydover til Mellemriksveien.
4. Grønerne nedover til Grønøset.
5. Søndre Trysil opover til Nybergsund samt Varaaen opover til Vestsjøen.
6. Varaaen fra Vestsjøen og opover til Storflodammen, Tørbjergstrakten og Høljeaaen.

21 febr. 7. Søndre Osen.

8. Trakten omkring Vestby og nordver til Brøa.

§ 2. Herredsstyret vælger for herredet en brandchef med suppleant og for hver brandkreds en kredsforstander med suppleant.

De valgte er pligtige til at fungere for et tidsrum av 3 aar, men kan undslaa sig for gjenvalg i likesaa lang tid som den, i hvilken de har fungert. Finder herredsstyret, at nogen av de nævnte funktionærer er uduelige eller skjødesløse i utførelsen av sit hverv, kan det naarsomhelst avskedige vedkommende og vælge en ny i hans sted.

§ 3. Brandchefen har overledelsen av slukningsarbeidet. Han har i den anledning i skogbrandstilfælde straks at indfinde sig paa brandstedet.

Kredsforstanderen har at holde øie med, at bestemmelserne i lov om innskrænkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, ikke overtrædes, samt at anmelde mulige overtrædelsestilfælde for paatalemyndigheten. Han har, saasnart han blir vidende om, at skogbrand er opstaat i hans kreds, at varsle brandchefen og ved utsendt budstikke eller paa anden hensigtsmæssig maate hurtigst mulig at indkalde mandskap samt begi sig til brandstedet og begynde slukningsarbeidet. Anser han det nødvendig, har han tillike at underrette de øvrige kredsforstandere for at faa indkaldt mandskap ogsaa fra disses kredser. Er brandchefen ikke tilstede, fører den kredsforstander, inden hvis kreds branden er opstaat, overledelsen.

§ 4. Enhver eier av matrikulert eiendom inden herredet er i tilfælde av skogbrand pliktig til efter tilsigelse av brandchef eller kredsforstander uopholdelig at skaffe følgende mand-skaper i forhold til matrikelskylden:

For eiendom fra	1,5 mark til og med	3 mark	1 mand.
—»—	3	—»—	5 » 2 »
—»—	5	—»—	7 » 3 »
—»—	7	—»—	10 » 4 »
—»—	10	—»—	13 » 5 »

o. s. v. i samme forhold.

Disse mandskaper har vedkommende eiere efter brandchefens eller kredsforstanderens nærmere bestemmelse at forsyne med fornødne redskaper saasom øks, spade, hakke eller bømme samt yde kost og betaling i 3 døgn. Benyttes mandskapene længer, betales de efter bestemmelsen om betalingen til mand-skap i § 13.

Er eieren utenbygdsboende, har han for kredsforstanderen 21 febr. at opgi et bekvemt sted inden herredet, hvor tilsigelse av vedkommende mandskaper kan finde sted.

§ 5. Foruten de i foregaaende paragraf omhandlede mandskaper er enhver inden herredet bosat arbeidsfør mand, forsaa-vidt han ikke er hindret ved lovlig forfald, pliktig til efter tilsigelse fra brandchefen eller kredsforstanderen at møte paa brandstedet, medhavende forhaandenværende redskaper som i § 4 nævnt og delta i slukningsarbeidet.

§ 6. Mandskap, som er tilsagt til slukning av skogbrand, maa ikke forlate brandstedet eller ophøre med slukningsarbeidet, medmindre tilladelse er git av overlederen.

Antages ilden slukket, utvælger overlederen mandskaper, som efter tur skal holde vakt, indtil al fare for ildens opblussen er forbi.

Forinden mandskapene dimitteres, bør overlederen søke indhentet saavidt mulig nøiagtig opplysning om, hvorledes ilden er opstaat.

§ 7. Til stansning eller begrænsning av skogbrand kan overlederen uten hensyn til indsigelse fra eierens eller brukerens side fælde tilstøtende skog, grave diker, nedrive gjærder, optænde motild og forøvrig iverksætte de til ildens slukning nødvendige forføyninger. Dog bør han, forinden der skrides til alvorligere foranstaltninger av nævnte art, saavidt tid og omstændigheter tillater det, raadføre sig med kredsforstandere eller medlemmer av herredsstyret, som maatte være tilstede.

§ 8. Enhver av herredets indvaanere, som blir vidende om, at skogbrand er opstaat, opfordres til derom snarest mulig at underrette kredsforstanderen.

§ 9. Herredsstyret kan bestemme, at der i tidsrummet fra og med 15 mai til og med 15 september paa hensigtsmæssige steder i herredet skal holdes vakt, likesom det kan beslutte anlæg av telefonledninger til vaktstedene. Den nødvendige instruks for vakten utfærdiges av herredsstyret.

Herredsstyret kan likeledes anskaffe slukningsredskaper, der opbevares paa bekvemme steder i distriktet. Kredsforstanderen har at føre tilsyn med, at disse redskaper til enhver tid er tilstede og tilgjengelige for øiemedet.

§ 10. I tiden fra og med 15 mai til og med 15 september maa brandchefen og kredsforstanderne med suppleanter ikke samtidig foreta reiser utenfor herredet, medmindre de har sørget for stedfortræder, som godkjendes av herredsstyret.

§ 11. Umiddelbart efter enhver skogbrand har vedkommende overleder at avgi til herredsstyret indberetning indeholdende opplysning om ildens opkomst, dens utbredelse, skadens størrelse og om, hvorvidt nogen har tilsidesat de pligter, som

21 febr. nærværende regler paalægges, samt om hvad der forøvrig kan antages at være av interesse.

§ 12. Overlederen har at avlægge regnskap over de ifølge nærværende regler paaløpne utgifter efter en ham av herredsstyret meddelt instruks.

§ 13. Brandchefen og kredsforstanderne erholder en godtgjørelse av kr. 5,00 for hvert døgn eller del derav, de i stillings medfør opholder sig i marken, hvorhos de av herredsstyret kan tilstaaes erstatning for skyss og andre nødvendige utgifter.

Mandskap, som er fremmødt i henhold til tilsigelse efter § 5, tilstaaes en betaling av kr. 4,00 pr. døgn eller del derav, som det deltar i slukningsarbeidet.

§ 14. De med nærværende reglers gjennomførelse forbundne utgifter forskytes av herredskassen mot senere utligning paa herredets skogeiendomme efter et av herredsstyret paa forhaand for hver enkelt eiendom fastsat forholdstal.

§ 15. Overtrædelse av nærværende regler er belagt med straf.

§ 16. Nærværende regler træder i kraft den 1 mai 1913.

21 febr.

Kongelig resolution

av 21 februar.

I medhold av § 5 i lov om innskærnkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, meddeles approbation paa de av herredsstyret for Tveits herred, Lister og Mandals amt, i møte den 12 november 1912 vedtagne skogbrandsregler for herredet, dog med en enkelt forandring.

De approberte skogbrandsregler er saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende 7 roder:

1. Hamre og Ve.
2. Dønnestad, Ødegaard, Nordkjær, Østerskogen og Karlsmoen.
3. Buen og Drangsholt.
4. Foss, Sannes, Kraakebuen og Tveit prestegaard.
5. Ryen, Borgen, Bøhn og Kjevig.
6. Gjusvik, Gjernes, Føreid, Kostøl og Aalefjær.
7. Klep, Bjelle, Lømsland, Erkleiv og Brennevand.

§ 2. For hver rode utvælger herredsstyret 1 — en — brandmester med varamand. Disse har at fungere i 3 aar, men kan derefter undslaa sig i likesaa lang tid som den, i hvilken de har fungert.

§ 3. Det paaligger brandmesteren at holde øie med, at

bestemmelserne i lov om innskærnkninger i bruk av ild i skog 21 febr., og mark m. v. av 14 juli 1893, jfr. lov av 27 juli 1896, nøie overholdes og i tilfælde besørge overtrædelser anmeldt.

Naar han blir vidende om, at skogbrand er utbrutt inden roden, har han hurtigst mulig at indkalde dens mandskap samt uopholdelig begi sig til brandstedet for at lede slukningsarbeidet. Om fornødent tilkaldes hjælp fra andre roder ved disses brandmestre. Naar flere brandmestre er tilstede, fører den, i hvis rode branden er utbrutt, overledelsen av slukningsarbeidet.

§ 4. Enhver, som blir vidende om, at skogbrand er utbrutt, opfordres til ufortøvet at underrette nærmeste brandmester derom.

§ 5. Enhver inden herredet bosat arbeidsfær mand, som ikke er hindret ved lovlig forfald, er pliktig til efter tilsigelse av vedkommende brandmester at møte ved brandstedet, medhavende forhaandenværende redskaper, pøs, øks, spade eller hakke og der at utføre det arbeide, som brandmesteren eller dennes varamand maatte paalægge ham. Han maa ikke uten tilladelse forlate brandstedet.

§ 6. Til stansning eller begrænsning av skogbrand kan brandmesteren la træer fælde, grave grøfter, optænde motild og forøvrig foreta det fornødne, selv om vedkommende eier eller bruker negter det.

Dog bør brandmesteren, før han skrider til større foranstaltninger av nævnte art, raadføre sig med andre tilstede-værende brandmestre eller andre skjønssomme mænd derom.

§ 7. Naar skogbrand er slukket, og der næres frygt for, at ilden atter kan blusse op, har den brandmester, der har hat overledelsen av slukningsarbeidet, efter samraad med de øvrige tilstedeværende brandmestre at besørge fornødent vakthold.

§ 8. Umiddelbart efter enhver skogbrand har vedkommende brandmester til herredsstyret at avgi indberetning, indeholdende oplysninger om ildens opkomst, dens utbredelse, skadens størrelse samt hvad forøvrig kan antages at være av interesse.

Av indberetningen blir en gjenpart at tilstille amtmanden.

§ 9. Efter slukket skogbrand kan herredsstyret tilstaa brandmesteren og vedkommende mandskaper, der har arbeidet længer end et døgn, en passende godtgjørelse for den overskyttende tid.

§ 10. De med nærværende reglers gjennomførelse forbundne utgifter utredes av herredskassen.

§ 11. Overtrædelse av nærværende regler er belagt med straf.

§ 12. Nærværende regler træder i kraft den 1 mai 1913.

21 febr.

Kongelig resolution

av 21 februar.

I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødelæggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbation paa nedenstaaende av herredsstyret for Vestby herred, Akershus amt, i møter den 23 januar og 24 april 1912 besluttede vedtægter mot skogens ødelæggelse inden herredet:

§ 1. Aavirkning til salg eller industriell produktion av friske, levedygtige bartrær, der 4 m. — fire meter — fra høieste rot er under 15 cm. — femten centimeter — i tvermaal paa bredeste kant utenpaa barken, er forbudt. Dog kan med opsynsmandens samtykke tyndings- og — undtagelsesvis — mindre snauhugst finde sted.

§ 2. Opsynsmanden, amtsskogmesteren eller dennes assistent er berettiget til at fordre gjensat et tilstrækkelig antal friske, kraftige frøtrær, hvis dette findes paakrævet av hensyn til skogens ettervekst. Disse frøtrær merkes paa en særskilt maate og maa ikke skades eller fjernes uten samtykke av en av de nævnte funktionærer.

§ 3. Enhver salgshugst maa anmeldes til tilsynsmanden, for utblinkning eller hugst finder sted.

§ 4. Der anordnes et skograad, som selv vælger sin formand og næstformand. Skograadet har at paase vedtægtenes overholdelse og at anmelde overtrædelse til politiet. De i stillings medfør nødvendige møter avholdes efter formandens berammelse og under hans ledelse. Paa aarsmøtet, der avholdes inden jannar maanedes utgang, avfattes indberetning om virksomheten i det forløpne aar, hvilken indberetning oversendes herredsstyret. Endelig ansætter skograadet det fornødne antal opsynsmænd og meddeler instruks for disse.

§ 5. Tvistigheter om utblinkningen avgjøres av skograadet.

§ 6. Opsynsmændenes løn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusion av statskassen, og saaledes at opsynsmændenes tilkommende for utblinkning betales av den, for hvem arbeidet utføres.

§ 7. Overtrædelse av nærværende vedtægter straffes efter den almindelige borgerlige straffelovs § 339.

Kongelig resolution

21 febr.

av 21 februar.

I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødelæggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbation paa de av herredsstyret for Singsaas herred, Søndre Trondhjems amt, i møte den 7 oktober 1912 besluttede skogvedtægter for herredet, dog med en enkelt forandring.

De approbeite skogvedtægter er saalydende:

§ 1. Aavirkning til salg, forædling ved industrielt anlæg eller utførsel fra riket av grantrær, som holder mindre tvermaal end 21 cm. eller furutrær, som holder mindre tvermaal end 26 cm. utenpaa barken paa træets bredeste kant 4 meter fra høieste rotgren, er forbudt. Dette forbud gjælder ikke hugst til husbehov eller gaardsfornødenhet for vedkommende skogs eier eller til fyldestgjørelse av bruksret, som maatte tilkomme nogen som eier eller bruker av jordeiendom.

§ 2. Uten hinder av forbudet i § 1 kan aavirkes helt tørre (døde) eller vindfældte trær. Likeledes kan uten hinder av samme forbud efter utblinkning av opsynsmanden, amtsskogmesteren eller dennes assistent aavirkes til salg, forædling ved industrielt anlæg eller utførsel fra riket:

- a. undertrykte, uveksterlige, vantrevne, syke eller beskadigede trær.
- b. trær, som av hensyn til den øvrige skogs trivsel eller til befordring av skogens ettervekst bør hugges. Trærne merkes paa rot og stamme med en av herredsstyret godkjendt blinkøks.

§ 3. Ved hugst eller fremdrift av trævirke maa ungskog saavidt mulig ikke beskadiges.

§ 4. Der anordnes et skograad. Instruks for dette utfærdiges av herredsstyret, som ogsaa bestemmer, hvor mange opsynsmænd der skal ansættes og fastsætter deres løn.

§ 5. Skograadet ansætter opsynsmændene, utfærdiger instruks for dem samt avgjør efter parternes begjæring tvistigheter om utblinkning.

§ 6. Enhver hugst av gran- eller furutrær til salg, forædling ved industrielt anlæg eller utførsel fra riket maa anmeldes til opsynsmanden mindst 8 dage, før blinkning eller — hvor saadan ikke finder sted — hugst igangsættes.

§ 7. Enhver hugst, hvortil utblinkning utkræves i henhold til nærværende vedtægter, maa anmeldes til opsynsmanden, amtsskogmesteren eller dennes assistent mindst 8 dage i forvein.

§ 8. Ved enhver hugst, hvortil kræves utblinkning, eller

21 febr. som ifølge bestemmelsen i § 6 skal anmeldes, er opsynsmanden, amtsskogmesteren eller dennes assistent berettiget til at forlange gjensat et tilstrækkelig antal friske, kraftige læ- eller frøtrær til den øvrige skogs bevarelse eller gjenvekst. Disse trær merkes paa en særskilt maate og maa ikke skades eller fjernes uten samtykke av en av de nævnte funktionærer.

§ 9. De med nærværende vedtægters gjennomførelse og overholdelse forbundne utgifter utredes av herredskassen mot lovbestemt refusion av statskassen, dog saaledes, at de med blinkningen forbundne utgifter betales av den, for hvem arbeidet utføres.

§ 10. Overtrædelse av nærværende vedtægter straffes efter den almindelige borgerlige straffelovs § 339.

Kongelig resolution

21 febr.

av 21 februar.

I medhold av lov om laks- og sjøørretfiskerierne av 8 april 1905 § 39, jfr. § 17, bestemmes, at fredningstiden om vaaren for sjørør utløper med den 15 juni, forsaavidt angaar Saltdalselven med bielver i Nordlands amt samt den strækning av sjøen, som ligger indenfor en avstand av 50 meter fra elvemundingen, dog saaledes at stangfiske skal være tillatt fra og med 1 juni.

Kongelig resolution

21 febr.

av 21 februar.

1. I henhold til § 41 i lov om havne- og ringevæsenet m. v. av 10 juli 1894 bestemmes, at der skal oprettes et havnestyre for uthavnen Orkedalsøren i Orkedalens og Gjeitestrandens herreder, Søndre Trondhjems amt.
 2. Det havnestyret underlagte omraade begrænses i nord av en ret linje fra Storaunbækkens utløp til Furanbækkens utløp og i syd av ytre kant av den over Orkla førende vei.
 3. — — — —
 4. — — — —
-

21 febr.

Kongelig resolution

av 21 februar.

I henhold til skattelov for byene av 18 august 1911 § 6 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av Drammens bystyre i møter den 18 november 1912 og 3 februar d. a. besluttede vedtægter om taksering til eiendomsskat av de faste eiendomme i kjøpstaden:

A. Om skattetakster.

§ 1. Til at foreta værdsættelser av de skattepligtige eiendomme vælges der av bystyret saa mange sæt takstmænd med varamænd, som det ansees nødvendig til betimelig tilendebringelse av taksterne.

Værdsættelsen av hver enkelt eiendom foregaar ved 3 takstmænd. Disse vælger inden sin midte en formand, som har at bestemme forretningsordenen og at lede forretningen.

§ 2. Enhver takstmand, som er forhindret fra at avgi møte ved en berammet forretning, har i betimelig tid at anmelde dette for formanden, som da tilkaller varamand.

Ved varamænds tilkaldelse har formanden at paase, at saavidt mulig den samme varamand brukes i hvert tilfælde, hvor nogen av de faste takstmænd har forfald.

Varamand skal tilkaldes, naar værdsættelsen angaar en eiendom, som tilhører en takstmand eller hans beslegtede i ret op — eller nedstigende linje eller i sidelinjen saa nær som søskendebarn eller likesaa nær besvogret.

§ 3. Formanden har at underrette indenbys eier om, paa hvilken dag besigtigelse av hans eiendom vil finde sted.

Hvis værdsættelsen ikke foretages paa stedet, maa dermed i regelen ikke utsættes længer end i 14 dage efter besigtigelsens avslutning.

Forretningen indføres i en av magistraten autorisert protokol.

§ 4. Det er takstmændenes pligt at sørge for enhet i værdsættelserne.

§ 5. Ved takseringen ansættes eiendommens takstverdi til det beløp, som eiendommen efter sin beskaffenhet, anvendelighet og beliggenhet antages at kunne avhændes for under sedvanlige omsætningsforhold ved frit salg.

Ved værdsættelse av fabrikker og andre industrielle anlæg medtages maskiner og andet, som hører anlægget til og er nødvendige for anlaggets oieded. Dog medtages ikke arbeidsmaskiner med tilbehør, eller hvad dermed kan sættes i klasse, som ikke utgjør en integrerende del av anlægget.

21 febr. Ved værdsættelsen blir at ta hensyn til stedseværende servitutter til byrde eller til fordel for eiendommen.

Enhver eiendom skal værdsættes til et med 10 delelig antal kroner.

§ 6. Om utfaldet av værdsættelsen blir magistraten og vedkommende eier straks at underrette.

Adgang til overtakst staar saavel formandskapet som vedkommende eier aapen. Begjæring herom maa indgives til magistraten inden 2 maaneder efter forretningens slutning.

Overtaksten, som besørges iverksat av magistraten, utføres av 6 mand, som vælges paa samme maate som undertakstmændene. Ogsaa for overtakstmændene vælges de fornødne varamænd.

Overtakstmændene vælger ved hver forretnings begyndelse en opmand, hvis stemme i tilfælde stemmelikhet gjør utslaget. Forretningen fremmes forøvrig i overensstemmelse med de foran for undertaksten opstilte regler.

Overtakstmændene kan saavel forhøie som nedsætte eiendommens takst uten hensyn til, av hvem overtaksten er forlangt.

§ 7. Omværdsættelse av samtlige skattepligtige eiendomme skal foregaa hvert 10de aar, medmindre bystyret under særegne forhold beslutter, at ny taksering tidligere skal finde sted. Omværdsættelserne utlægges efter stedfunden bekjendtgjørelse til almindelig eftersyn i 2 maaneder, inden hvis utløp overtakst kan forlanges av formandskapet eller vedkommende eier.

Omværdsættelserne utføres i overensstemmelse med de foran givne regler.

§ 8. I tiden mellem de almindelige eiendomstakseringer skal værdsættelse ske, naar der er foregaaet deling av eiendommen, naar de paa eiendommen staaende bygninger nedrives eller ødelægges av ildsvaade eller lignende, og naar der paa eiendommen er opført bygninger, som antages at ha en værdi av mindst kr. 2000,00.

Formandskapet saavel som den skattepligtige har adgang til at forlange særskilt værdsættelse avholdt i tiden mellem de almindelige eiendomstakseringer i tilfælde, hvor værdien av en eiendom ved indtraadte forandringer antages at være væsentlig forøket eller formindsket i forhold til andre eiendomme.

Naar begjæring om omværdsættelse fremsættes av den skattepligtige, har denne at tilsvare omkostningene ved samme. Begjæringen maa i tilfælde være fremsat inden 1 februar nærmest før skatteaaret.

Det paaligger føreren av brandtakstprotokollene at meddele magistraten underretning om, naar en bygnings forsikrings-

værdi paa grund av foretagne forandringer ved bygningen for- 21 febr.
hoies, eller naar en ikke forhen forsikret bygning forsikres.

Likeledes har føreren av panteboken at meddele magistraten underretning om, naar et skjøte, hvorved en eiendom deles, er blit tinglæst.

Opføres bygninger, der ikke blir forsikret i den Almindelige Brandforsikringsindretning, eller foretages forandringer, der merkelig forhøier værdien enten ved saadanne bygninger eller ved bygninger, som er forsikret i den nævnte indretning, uten at i sidste tilfælde ny brandtakst optages, er eieren forpligtet til inden en maaned, efterat bygningen for nogen del er tat i bruk, eller forandringen er utført, at melde dette til magistraten.

For de i denne § omhandlede specielle omværdsættelser gjælder de i §§ 1—6 opstillede regler.

Overtakst kan forlanges av formandskapet eller av vedkommende eier inden 2 maaneder efter omværdsættelsens foretagelse.

§ 9. For sit arbeide under de almindelige omværdsættelser (§ 7) tilkommer der saavel under- som overtakstmændene godtgjørelse av bykassen, hvilken godtgjørelse bestemmes av formandskapet efter forslag av magistraten.

§ 10. For andre værdsættelser og omværdsættelser end de i § 7 omhandlede tilkommer saavel ved under- som overtakst hver av takstmændene:

naar blot én forretning forlanges kr. 2,00
naar to eller flere forretninger forlanges samtidig . . » 1,50
for hver forretning, dog med 25 % tillæg for formandens vedkommende, forsaavidt undertakst angaar.

§ 11. Under- og overtakstmænd med varamænd blir at vælge for 3 aar.

§ 12. Den forandring i eiendomsskatten, der blir en følge av en eiendoms forandrede takstværdi, indtræder i tilfælde av almindelig omværdsættelse (§ 7) fra 1 juli i det aar, der følger efter dennes endelige avslutning, men i tilfælde av særskilt omværdsættelse eller værdsættelse av nye bygninger fra 1 juli i det aar, der følger efter undertakstens slutning, omend overtakst senere begjæres.

B. Om fortegnelse over skattepligtige eiendomme.

§ 13. Fortegnelse over skattepligtige eiendomme blir at føre overensstemmende med skema, der fastsættes av formandskapet efter forslag av magistraten.

§ 14. De bygninger og grunder, som ifølge lov eller bystyrets beslutning er fritat for eiendomsskat, blir ogsaa at opføre i fortegnelsen over skattepligtige eiendomme med angivelse av hjemmelen for deres skattefrihet.